

Sygn. akt V KK 120/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Wiesław Błuś

SSN Przemysław Kalinowski

Protokolant Anna Kowal

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Krzysztofa Parchimowicza
w sprawie **J. Z.**

skazanego z art. 190 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 2 października 2014 r.

kasacji, wniesionej przez Rzecznika Praw Obywatelskich na korzyść skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 26 czerwca 2006 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.

z dnia 7 marca 2006 r.,

**1. uchyla zaskarżony wyrok i sprawę J. Z. przekazuje Sądowi
Okręgowemu w S. do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym;**

**2. wydatkami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża
Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

J. Z., wyrokiem Sądu Rejonowego w G. z dnia 7 marca 2006 r., sygn. akt ... 372/05, został uznany za winnego tego, że w dniu 24 maja 2005 r. w C. przy ulicy M. 7, groził K. Z. i P. Z. pozbawieniem życia, co wzbudziło u nich uzasadnioną obawę, że groźba zostanie spełniona tj. popełnienia przestępstwa z art. 190 § 1 k.k., za które, na podstawie wspomnianego przepisu, wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat tytułem próby.

Od tego orzeczenia apelację wniósł obrońca oskarżonego, podnosząc zarzuty obrazy prawa procesowego tj. art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. oraz błędu w ustaleniach faktycznych i wnosząc o zmianę zaskarżonego wyroku, i uniewinnienie J. Z., ewentualnie uchylenie wyroku Sądu pierwszej instancji oraz przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Pismem z dnia 22 maja 2006 r. Przewodniczący Wydziału Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w S. zwrócił się do Prezesa tego Sądu o udzielenie delegacji dla sędziego Sądu Rejonowego J. W.- K. (k. 370, t. II), co nastąpiło w dniu 23 maja 2006 r. (k. 368, t. II), po wyrażeniu ustnej, ogólnej zgody Kolegium na delegacje sędziów sądów rejonowych (k. 21 akt SN, k. 367, 369, 370, t. II).

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 26 czerwca 2006 r., sygn. akt ... 716/06, utrzymał w mocy zaskarżony wyrok, uznając wniesioną apelację za oczywiście bezzasadną.

Orzeczenie to zostało zaskarżone kasacją Rzecznika Praw Obywatelskich na korzyść oskarżonego. Skarżący podniósł zarzut rażącego naruszenia art. 77 § 8 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r.- Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98 poz. 1070 ze zm.; dalej: u.s.p.) wskazując, że w składzie Sądu odwoławczego orzekała sędzia Sądu Rejonowego J. W.- K., która została delegowana przez Prezesa Sądu Okręgowego w S. do pełnienia obowiązków sędziego, na obszarze właściwości powyżej wskazanego Sądu w dniu 26 czerwca 2006 r., bez uzyskania uprzedniej, imiennej zgody Kolegium tego Sądu na delegowanie wyżej wymienionej sędzi, wskutek czego doszło do niewłaściwej obsady Sądu drugiej instancji, co stanowi bezwzględłą przyczynę odwoławczą, wskazaną w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Rzecznik Praw Obywatelskich wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i

przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Rzecznika Praw Obywatelskich jest zasadna.

Wprawdzie zgodnie z utrwaloną linią orzeczniczą brak w aktach sprawy dokumentu o delegowaniu sędziego nie jest jeszcze tożsamy z niedokonaniem aktu delegacji przez uprawniony organ (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2013 r., V KK 23/13, LEX nr 1342175; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2010 r., III KK 358/10, OSNwSK 2010/1/2262, LEX nr 843399; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 czerwca 2003 r., V KK 138/02, LEX nr 78835; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2012 r., V KK 33/12, LEX nr 1228631), jednakże w realiach procesowych tej sprawy problemem nie jest brak w aktach sprawy delegacji czy innego wymaganego dla jej skuteczności dokumentu. Chodzi o to, że oczywiście jest ustalenie, iż kolegium Sądu Okręgowego w S. nie wyrażało imiennej zgody na delegację sędziego Sądu Rejonowego J. W.- K. Jak bowiem wynika z pism zalegających w aktach sprawy, ówczesny prezes Sądu Okręgowego w S. wnioskował do kolegium o ogólną zgodę na delegacje sędziów sądów rejonowych, bez wskazania indywidualnej kandydatury konkretnego sędziego (k. 369, t. II, k. 21 akt SN). Udzielona w związku z takim wnioskiem ogólna zgoda kolegium (zob. k. 21 akt SN) nie może być uznana za spełnienie warunku, o którym mowa w art. 77 § 8 u.s.p., bowiem zgoda kolegium na delegowanie sędziego musi dotyczyć i być poprzedzona rozważeniem imiennej oznaczonej kandydatury konkretnego sędziego. Warunku tego nie spełnia zatem udzielenie przez kolegium generalnego upoważnienia prezesowi sądu okręgowego do delegowania sędziów rejonowych do orzekania w sądzie okręgowym, w konkretnych terminach i w konkretnych sprawach, albowiem brak jest wówczas realizacji podstawowej funkcji kontrolnej decyzji kolegium o wyrażeniu zgody na delegację (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 2011 r., III KO 67/11, LEX nr 1101679; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2009 r., II KK 331/08, OSNwSK 2009/1/70, LEX nr 598010).

Z tego względu delegację sędziego Sądu Rejonowego J. W.- K. należy uznać za bezskuteczną, co pozwala stwierdzić, że Sąd Okręgowy w S. był nienależycie obsadzony na rozprawie odwoławczej w dniu 26 czerwca 2006 r.

Stanowi to uchybienie o randze bezwzględnej przyczyny odwoławczej, określonej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., prowadzącej do konieczności uchylenia zaskarżonego orzeczenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w S.

Mając na uwadze powyższe uwagi, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.